

EVANGELIETS SVAR

I middelalderen forsøgte man at overvinde angst, skyld og frygt ved såkaldt ”gode gerninger”, klosterliv, aflad, bøn til helgener og messer. Kirken blev forandret efter tidens trend. Den mistede sin identitet som kristen kirke og blev fyldt med afgudsdyrkelse. Endda med pavers og præsters billigelse.

I det 21. århundrede ændres det kirkelige liv mange steder på lignende måde efter vor tids forestillinger. Målet er at skabe ”vellykkede” mennesker og at give folk, hvad de har lyst til, og at få flere i kirke. Men her er ingen hjælp til den mislykkede og skyldige. Her er ingen nåde fra Gud. Her er ingen hjælp i mødet med angst, død og dom.

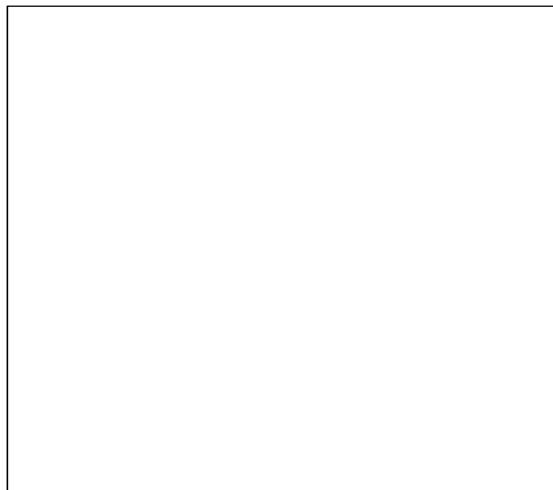
Martin Luther fandt for 500 år siden tilbage til hjælpen og trøsten i det oprindelige evangelium: **At Gud gav os sin Søn som Frelser og Herre. Og at alle vore synder er tilgivet på grund af hans stedfortrædende død og opstandelse.** - Det er et godt budskab til os i det 21. århundrede! Godt at genopdage! Godt at tro på! Godt at hvile i! Godt at leve på!

Stort til lykke med Reformationen!

Hjertelig hilsen
fra Den Evangelisk-Lutherske Frikirke

Læs mere på www.vivit.dk
Kontakt en luthersk præst på 711 00 712.

1517: Glæden blev ny på grund af evangeliet!
2017: Glæden bliver ny i dag!

Martin Luthers 95 teser på døren til slotskirken i Wittenberg 31.10.1517

1517 2017

Reformationens hovedspørgsmål

For Martin Luther og hans samtid var det store spørgsmål: **”Hvordan får jeg en nådig Gud?”**

Paven og den romersk katolske kirke svarede: **”Hvis du ved Guds nåde bliver et bedre menneske og gør gode gerninger, som kirken foreskriver, har du en chance. ... Og køb også nogle afladsbreve for din afdøde mormor, så hun slipper hurtigere ud af skærsilden!”**

Men Luther opdagede, at han umuligt kunne blive så from og god, som der stod i De ti Bud. Og han indså, at pavekirken snød folk og fandt på nye ting, som ikke stod i Bibelen.

Det bekendtgjorde han 31. oktober 1517 i 95 teser på en kirkedør i Wittenberg. Det regnes for reformationens begyndelse.

HVAD ER SPØRGSMÅLET I 2017?

Handler det om at blive frelst fra skyld og dom og blive salighed hos Gud? Nok ikke lige. Mon ikke snarere at få lykke i dette liv?

Alligevel ved vi godt, at vi ikke er fejlfri. Men Guds dom opleves ikke af mange som hovedproblemet. Derfor er efterspørgslen efter *Guds* tilgivelse ikke stor. For hvem er Gud i dag? Hvis han findes, er det da ikke i en kraftigt revideret "version 2017" i forhold til "Luthers Gud"? En Gud, som leve fint med et par side-spring! Kan man ikke kræve lidt kærlighed og tolerance fra Gud, hvis han ellers er til?

GUD PÅ ANKLAGEBÆNKEN

Hvis der er nogen, som er under anklage i vor tid, er det nok Gud. For "hvordan kan han tillade så meget ondt, hvis han er almægtig og kærlig?" Derfor er spørgsmålet i 2017 snarere: "Hvordan får Gud nådige mennesker, som tror på ham?"

Derfor hører man ofte, at kirken bør tilpasse sig tiden, hvis den vil overleve. "Vi lever jo trods alt i det 21. århundrede!" Det forekommer meningsløst at vende tilbage til Luther og reformationen. Er der ikke er snarere brug for "modernisering".

Men det ondes problem er ikke først opdaget af os i det 21. århundrede. Det er beskrevet i Gamle- og Nye Testamente! Og der er til alle tider blevet arbejdet med det både filosofisk og teologisk. Også Luther kæmpede med det.

Luther fandt ikke noget tilfredsstillende filosofisk svar. Men han fandt hvile i troen på, at Gud i Kristus blev menneske og overvandt Guds dom og knuste Djævelen ved sin korsdød og opstandelse og blev vor frelser!

"SKYLD" – OGSÅ VORT PROBLEM

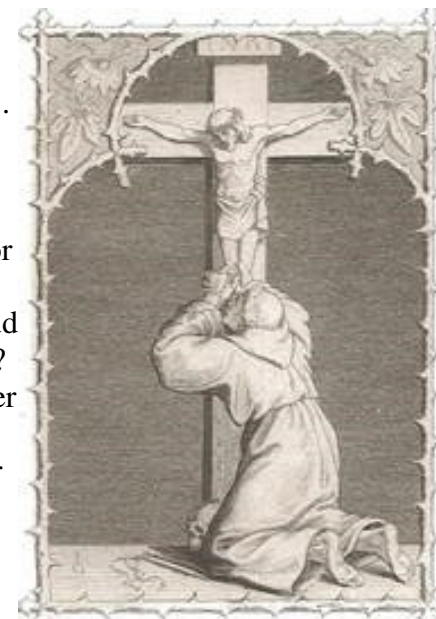
Skam og skyld var heller ikke kun et problem i middelalderen. Det er et eksistentielt og personligt problem, uanset i hvilket århundrede vi lever. Her er et par eksempler:

En erhvervskvinde, mor til 3 børn, sagde i DR-Debat på P1 i maj 2017: "Jeg kom igen for sent for at hente mine børn i børnehaven. Sad et øjeblik i bilen og græd. For jeg svigter dem jo! – Men jeg elsker også mit arbejde." Og derved blev det. - I Radioavisen samme dag blev det sagt, at børn er ramt af stress helt fra 5 års alderen. Påført af mor og far? Har forældre ikke ansvar og skyld? Og overfor hvem?

En mand fortæller: "Jeg er træt af min kone. Kærligheden er død. Og jeg er forelsket i en anden. Skal jeg ikke følge kærligheden? Hvad siger I?" Hvad mon "Mads og Monopolet" svarer? Vi ved jo godt, at kærlighed er meget mere end sex. Og at trofasthed er vigtigere end karriere. Hvis vi svigter hinanden og børnene i selv-dyrkelse, er vi skyldige! Eller er vi?

Kan vi blive skylden kvit med henvisning til, at vi trods alt lever i det 21. århundrede?

Når vi dør, træder vi jo ud af det 21. århundrede og ind i evigheden. Og hvem tør for alvor påstå, at Gud ikke findes? Og at Gud er ligeglad og ikke kræver til ansvar? Vi mærker jo uro i samvittigheden. Hvor stammer uroen fra? Behøver vi måske alligevel Guds nåde og tilgivelse?

Angst og skyldfølelse er ikke knyttet til et bestemt århundrede, men rammer eksistentielt og personligt.